

SELETUSKIRI

maaeluministri määruse „Põllumajandusministri 11. novembri 2010. a määruse nr 108 „Volitatud veterinaararsti volituse raames osutatavate teenuste tasu määrad ja tasustamise kord” muutmise” eelnõu juurde

1. Sissejuhatus

Põllumajandusministri 11. novembri 2010. a määrust nr 108 „Volitatud veterinaararsti volituse raames osutatavate teenuste tasu määrad ja tasustamise kord” (edaspidi *määrus nr 108*) muudetakse eesmärgiga suurendada mõningaid sätestatud tasumäärasid ja täpsustada volitatud veterinaararsti volituse raames teenuse osutamiseks isikliku sõiduvahendi kasutamise tasustamise korda ja tasu määra, et see vastaks praktilisele vajadusele.

Veterinaarkorralduse seaduse alusel Veterinaar- ja Toiduametiga (edaspidi VTA) halduslepingu sõlminud veterinaararstidel ehk volitatud veterinaararstidel on oluline roll loomatauditõrje seadusest, toiduseadusest ja söödaseadusest tulenevate nõuete täitmise üle riikliku järelevalve teostamisel ning nad osutavad asendamatu praktilist kaasabi loomataudide ennetamisel ja tõrjemeetmete rakendamisel.

Määrus kehtestatakse veterinaarkorralduse seaduse § 19 lõike 5 ja söödaseaduse § 25 lõike 4 alusel.

Eelnõu ja seletuskirja on ette valmistanud Maaeluministeeriumi toiduohutuse osakonna nõunik Allan Aleksašin (allan.aleksasin@agri.ee, tel 625 6277). Eelnõule on juriidilise ekspertiisi teinud Maaeluministeeriumi õigusosakonna nõunik Katrin Tuula (katrin.tuula@agri.ee, tel 625 6166) ja eelnõu keeleteimetaja on sama osakonna peaspetsialist Leeni Kohal (leeni.kohal@agri.ee, tel 625 6165).

2. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu § 1 punktidega 1–6 tehakse määruse nr 108 §-s 2 sätestatud tasu määrades vajalikud muudatused, mis tulenevad volitatud veterinaararstide süsteemi sisemistest ümberkorraldustest rahakasutuse optimeerimise huvides.

Punktis 1 tõstetakse tasu määra veise tuberkuliniseerimine ja tuberkuliiniproovi hindamise eest 10 sendi võrra ning uus tasu määr on 3 eurot.

Punktis 2 tõstetakse tasu määra veise vereproovi võtmise eest 50 sendi võrra ja uus tasu määr on 1,5 eurot.

Punktis 3 tõstetakse tasu määra sea tuberkuliniseerimine ja tuberkuliiniproovi hindamise eest 1 euro võrra ning uus tasu määr on 3 eurot.

Punktis 4 tõstetakse tasu määra sea vereproovi võtmise eest 1 euro võrra ja uus tasu määr on 2 eurot.

Punktis 5 tõstetakse tasu määra hobuse, lamba ja kitse vereproovi võtmise eest 50 sendi võrra ning uus tasu määr on 1,5 eurot.

Punktis 6 tõstetakse tasu määra koera ja kassi vaksineerimise eest 20 sendi võrra ning uus tasu määr on 1,5 eurot.

Eelnõu § 1 punktiga 7 täpsustatakse määruse nr 108 § 4 lõiget 1 ning sõnastatakse uuesti kehtiva lõike viimane lause. Kehtiva määruse nr 108 § 4 lõike 1 kohaselt on sätestatud volitatud veterinaararsti õigus nõuda järelevalveobjekti valdajalt tasu veterinaarteenuse osutamiseks isikliku sõiduvahendi kasutamise eest. Muudatusega täpsustatakse tasu arvestamise korda.

Täiendus on vajalik määruse nr 108 § 4 lõike 1 üheselt arusaadavaks tegemiseks, et vältida sõnastusest tulenevaid erinevaid tõlgendamisvõimalusi hüvitatava kilometraaži arvutamisel. Praktikast on tulnud ette, et praegust sõnastust – „*Kui volitatud veterinaararst kasutab nimetatud veterinaarteenuse osutamiseks isiklikku sõiduvahendit, on tal õigus nõuda järelevalveobjekti valdajalt tasu. Tasu määr auto kasutuskulu iga läbisõidu kilomeetri kohta on 0,4 eurot, millele lisandub käibemaks.*“ – on tõlgendatud erinevalt. Kõnealust sätet on tõlgendatud nii, et on arvestatud tasu vaid sõidu eest järelevalveobjektini, aga ka nii, et on arvestatud lisaks tasu tagasisõidu eest. Uue sõnastusega tuuakse selgelt välja, et tasu on lubatud arvestada nii veterinaarakeskusest järelevalveobjektini sõidu kui ka sealt tagasisõidu eest.

Eelnõu § 1 punktiga 8 täiendatakse § 4 lõikega 1¹, milles sätestatakse volitatud veterinaararsti volituse raames teenuse osutamiseks isikliku sõiduauto kasutamise kulude hüvitamise ülemmäär järelevalveobjekti kohta. Lisatav säte sõidukulude ülemmäär (20 eurot) kohta aitab samuti välistada erinevast rakendamisest ja tõlgendamisest tulenevat ebavõrdsust. Samuti aitab tasu ülemmäär kehtestamine vältida järelevalveobjekti valdaja võimalikku ebamõistlikult kõrge tasuga koormamist keskmisest pikema vahemaa tõttu. Samas peab volitatud veterinaararstil olema võimalus vastavalt tegelikult kantud kuludele sõidukulu tagasi saada. Volitatud veterinaararstile jääb võimalus jagada järelevalveobjektideni sõitmise kogukulu nende järelevalveobjektide valdajate vahel proportsionaalselt. Alati ei ole vaja küsida tasu ülemmäär, sest näiteks väljakujunenud praktika kohaselt külastavad volitatud veterinaararstid teatud juhtudel ühe sõiduga mitut järelevalveobjekti korraga.

3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu on kooskõlas Euroopa Liidu õigusaktidega.

4. Määruse mõjud ja määruse rakendamisega seotud tegevused, vajalikud kulud ja määruse rakendamise eeldatavad tulud

Määruse sihtgrupp on volitatud veterinaararstid ning järelevalveobjektide valdajad. Määruse põhiline mõju on seotud eelkõige volitatud veterinaararsti volituse raames teenuse osutamiseks isikliku sõiduvahendi kasutamise eest tasu võtmise selgemate aluste sätestamisega ning sellisele tasule ülemmäär seadmisega. Kehtivas määruses nr 108 ei ole kehtestatud isikliku sõiduvahendi kasutamise eest võetava tasu ülemmäär. Ülemmäär kehtestamise eesmärgiks on kaitsta järelevalveobjekti valdajat ebamõistliku tasunõude eest, mis võib tekkida, kui tulenevalt geograafilistest eripäradest asub temale kuuluv järelevalveobjekt tasu arvutamise alguspunktiks olevast veterinaarakeskusest keskmisest kaugemal.

Eelnõu § 1 punktis 8 sätestatud tasu ülemmäär 20 eurot on edasi-tagasi teekonna eest arvutatud Eesti keskmine, mis on saadud kaardirakenduse Mapinfo põhjal tehtud objekti

kauguste analüüsi tulemusel. Kuna Mapinfo tarkvara näitab kaugusi linnulennult, siis on teekonna eripärade arvestamiseks tulemuste arvutamisel lisatud 20%, mida Veterinaar- ja Toiduamet peab mõistlikuks. Praegu on Eestis volitatud veterinaararste 87, järelevalveobjekte aga ligikaudu 12 000. Tulenevalt järelevalve sagedusest jaguneb tekkiv sõiduvahendi kasutuskulu ühe järelevalveobjekti puhul tegelikult kahe või kolme aasta peale. Keskmise makstav tasu ei tohiks sellega suureneda. Peamine eesmärk on saavutada olukord, kus tasu isikliku sõiduvahendi kasutamise eest rakendatakse ühetaoliselt ja õiglaselt nii loomapidaja kui ka volitatud veterinaararsti suhtes. Paljud loomapidajad on esmatootjad, mistõttu jääbki laiemas plaanis nende kanda vaid võimalik volitatud veterinaararsti isikliku sõiduvahendi kasutamise kulu, sest enamikku teisi veterinaarjärelevalvetasusid neilt ei koguta. Eelnimetatud sõiduvahendi kasutamise kulu ei tule volitatud veterinaararstile hüvitada, kui järelevalveobjekti valdaja tagab volitatud veterinaararstile ise vajaliku transpordi. Volitatud veterinaararstide kaasabil saadav lisaväärtus ettevõttele on kontrollitud loomatervise alane olukord ja staatus.

Määruse eelnõu rakendamine ei too kaasa lisategevusi ega suuri kulutusi riigieelarve vahenditest, samuti ei kaasne määruse rakendamisega tulusid.

Eelnõu punktidega 1–6 määruses nr 108 tehtavad muudatused tasu määrades on volitatud veterinaararstile soodsas suunas.

Asjaomased ümberkorraldused rahastamises tehakse olemasolevate vahendite arvelt.

Eelnimetatud mõjude ulatus, sagedus, ebasoovitavate mõjude avaldumise risk ja sihtrühma suurus on väike ning seega ei ole vajadust koostada Vabariigi Valitsuse 22. detsembri 2011. a määruse nr 180 „Hea õigusloome ja normitehnika eeskiri” § 65 lõike 2 kohast mõjude analüüsi aruannet.

5. Määruse jõustumine

Määrus jõustub 1. jaanuaril 2018. a.

6. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Eelnõu esitatakse elektronposti teel arvamuse avaldamiseks Veterinaar- ja Toiduametile ning Eesti Loomaarstide Ühingule, Väikeloomaarstide Seltsile ja Eesti Põllumajandus-Kaubanduskojale. Eelnõu ei esitata avalikule konsultatsioonile.

Eelnõu esitatakse eelnõude infosüsteemi EIS kaudu kooskõlastamiseks Rahandusministeeriumile.